

České vydání

Právní předpisy

Ročník 64

18. ledna 2021

Obsah

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/37, ze dne 7. prosince 2020, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o odstranění Mongolska z tabulky v bodě I přílohy ⁽¹⁾ 1

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/38, ze dne 15. ledna 2021, kterým se stanoví společný přístup týkající se prvků certifikátů konečného uživatele pro účely vývozu ručních palných a lehkých zbraní a střeliva pro ně 4

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2021/37,

ze dne 7. prosince 2020,

kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849, pokud jde o odstranění Mongolska z tabulky v bodě I přílohy

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (1) (2), a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie musí zajistit účinnou ochranu integrity a řádné fungování svého finančního systému a vnitřního trhu před praním peněz nebo financováním terorismu. Směrnice (EU) 2015/849 stanoví, že by Komise měla identifikovat země, které mají ve svých režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu strategické nedostatky představující významnou hrozbu pro finanční systém Unie.
- (2) Vysoce rizikové třetí země se strategickými nedostatky jsou identifikovány v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 (3). Toto nařízení by mělo být případně přezkoumáno se zřetelem na pokrok, kterého tyto vysoce rizikové třetí země dosáhly při odstraňování strategických nedostatků ve svém režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Komise by měla při svých posouzeních zohlednit nové informace od mezinárodních organizací a tvůrců standardů, jako jsou informace vydávané Finančním akčním výborem (dále jen „FATF“).
- (3) Vzhledem k vysoké úrovni integrace mezinárodního finančního systému, úzkému propojení tržních subjektů, vysokému objemu přeshraničních transakcí směrem do Unie i z Unie, jakož i stupni otevřenosti trhu se má za to, že jakákoli hrozba v oblasti praní peněz a financování terorismu pro mezinárodní finanční systém představuje zároveň hrozbu i pro finanční systém Unie.

(1) Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73.

(2) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 ze dne 14. července 2016, kterým se směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 doplňuje o identifikaci vysoce rizikových třetích zemí se strategickými nedostatky (Úř. věst. L 254, 20.9.2016, s. 1),

- (4) V souladu s kritérii stanovenými ve směrnici (EU) 2015/849 zohledňuje Komise nejnovější dostupné informace, zejména nedávná veřejná prohlášení FATF, dokumenty FATF „Zlepšování dodržování mezinárodních požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu: Prohlášení o probíhajícím procesu“ a zprávy skupiny pro přezkum mezinárodní spolupráce v rámci FATF v souvislosti s riziky, jež představují jednotlivé třetí země v souladu s čl. 9 odst. 4 směrnice (EU) 2015/849.
- (5) V říjnu 2019 FATF identifikoval Mongolsko jako jurisdikci se strategickými nedostatky v režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu a Mongolsko za účelem řešení těchto nedostatků vypracovalo spolu s FATF akční plán. Na tomto základě a ve světle nejnovějších relevantních informací dospělo posouzení Komise v květnu 2020 k závěru, že Mongolsko by mělo být považováno za jurisdikci třetí země, která má ve svém režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu strategické nedostatky představující významnou hrozbu pro finanční systém Unie podle kritérií stanovených v článku 9 směrnice (EU) 2015/849. Bylo rovněž konstatováno, že Mongolsko poskytlo písemný politický závazek na vysoké úrovni s cílem řešit zjištěné nedostatky a vypracovalo akční plán spolu s FATF.
- (6) Je nanejvýš důležité, aby Komise prováděla stále monitorování třetích zemí a posouzení vývoje jejich právních a institucionálních rámců, pravomocí a postupů příslušných orgánů a účinnost jejich režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu za účelem aktualizace přílohy nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675.
- (7) FATF uvítal významný pokrok, jehož Mongolsko dosáhlo, pokud jde o zlepšení jeho režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu, a konstatoval, že tato země vytvořila právní a regulační rámec s cílem splnit závazky týkající se jejích strategických nedostatků, které FATF identifikoval, uvedené v jejím akčním plánu. Tato země proto již nepodléhá monitorovacímu procesu FATF v rámci probíhajícího globálního procesu ověřování dodržování požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Tato země bude nadále spolupracovat s regionálními orgány podobnými FATF za účelem dalšího zlepšení jejího režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu.
- (8) Komise posoudila informace týkající se pokroku při řešení strategických nedostatků Mongolska.
- (9) S ohledem na dostupné informace Komise ve svém posouzení dospěla k závěru, že Mongolsko již ve svém režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu nemá strategické nedostatky. Mongolsko posílilo účinnosti svého režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu a řešilo související technické nedostatky s cílem splnit závazky týkající se strategických nedostatků, které identifikoval FATF. Tato opatření jsou dostatečně komplexní a splňují požadavky nezbytné k tomu, aby bylo možné mít za to, že byly řešeny strategické nedostatky zjištěné podle článku 9 směrnice (EU) 2015/849.
- (10) Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V tabulce v bodě „I. Vysoce rizikové třetí země, které poskytly písemný politický závazek na vysoké úrovni s cílem řešit zjištěné nedostatky a vypracovaly akční plán spolu s FATF“ v příloze nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 se zrušuje tento řádek:

10	Mongolsko
----	-----------

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. prosince 2020.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2021/38,

ze dne 15. ledna 2021,

kterým se stanoví společný přístup týkající se prvků certifikátů konečného uživatele pro účely vývozu ručních palných a lehkých zbraní a střeliva pro ně

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V závěrečích ze dne 16. září 2019 týkajících se přezkumu společného postoje Rady 2008/944/SZBP ⁽¹⁾ se Rada zavázala, že zváží případné rozhodnutí týkající se certifikátů konečného uživatele pro vývoz ručních palných a lehkých zbraní a střeliva pro ně.
- (2) Ve společném postoji 2008/944/SZBP se uvádí, že se vývozní licence mají udělovat pouze na základě předchozí spolehlivé znalosti konečného použití v zemi konečného určení. Společný postoj 2008/944/SZBP rovněž stanoví, že to obecně vyžaduje důkladnou kontrolu osvědčení (certifikátů) konečného uživatele nebo příslušné dokumentace nebo určitou formu úředního povolení vydaného zemí konečného určení.
- (3) Společný celounijní přístup ke kontrole konečných uživatelů ručních palných a lehkých zbraní a střeliva pro ně sníží riziko odklonu, vytvoří rovné podmínky a vyjasní příslušné požadavky kladené na obranný průmysl a jeho klienty.
- (4) Aktualizovaná uživatelská příručka ke společnému postoji Rady 2008/944/SZBP, již potvrdila Rada dne 16. září 2019, obsahuje osvědčené postupy v oblasti certifikátů konečného uživatele.
- (5) Ve strategii EU proti nedovoleným palným zbraním, ručním palným a lehkým zbraním a střelivu pro ně, jež byla přijata dne 19. listopadu 2018, se Rada zavazuje, že zváží případné rozhodnutí týkající se certifikátů konečného uživatele pro vývoz ručních palných a lehkých zbraní a střeliva pro ně a zohlední přitom práci, kterou v tomto ohledu vyvíjí Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.
- (6) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/979 ⁽²⁾ podporuje vytvoření mezinárodně uznávaného systému pro ověřování řízení zbraní a střeliva, který by umožnil nezávislé ověřování nebo certifikaci osvědčující dodržování otevřených mezinárodních norem v oblasti bezpečného a zabezpečeného řízení vnitrostátních zásob ručních palných a lehkých zbraní a střeliva.

⁽¹⁾ Společný postoj Rady 2008/944/SZBP ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví společná pravidla pro kontrolu vývozu vojenských technologií a vojenského materiálu (Úř. věst. L 335, 13.12.2008, s. 99).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/979 ze dne 7. července 2020 na podporu vytvoření mezinárodně uznávaného systému pro ověřování řízení zbraní a střeliva podle otevřených mezinárodních norem (Úř. věst. L 218, 8.7.2020, s. 1).

- (7) Podle čl. 21 odst. 3 druhého pododstavce Smlouvy o Evropské unii má Unie dbát na soudržnost mezi jednotlivými oblastmi své vnější činnosti. V tomto ohledu Rada bere na vědomí mimo jiné nařízení Rady (ES) č. 428/2009 ⁽³⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 258/2012 ⁽⁴⁾ a (EU) 2019/125 ⁽⁵⁾.
- (8) V závěrech Rady o postoji EU k boji proti nedovolenému obchodu s ručními palnými a lehkými zbraněmi s ohledem na třetí konferenci o přezkumu provádění akčního programu Organizace spojených národů (OSN) týkajícího se ručních palných a lehkých zbraní, přijatých Radou dne 28. května 2018, se vyzývá k tomu, aby bylo v rámci kontroly vývozu ručních palných a lehkých zbraní prosazováno využívání certifikátů konečného uživatele.
- (9) V Akčním programu OSN k prevenci, potírání a vymýcení nezákonného obchodu s ručními a lehkými zbraněmi ve všech jeho aspektech, který přijalo Valné shromáždění OSN dne 20. července 2001, se zúčastněné státy zavazují zavést a provádět náležité právní předpisy a správní postupy k zajištění účinné kontroly vývozu a tranzitu ručních palných a lehkých zbraní, včetně používání ověřených certifikátů konečného uživatele a účinných právních a donucovacích opatření.
- (10) Smlouva o obchodu se zbraněmi, kterou přijalo Valné shromáždění OSN dne 2. dubna 2013, stanoví, že vyvážející smluvní strana má usilovat o zamezení odklonu transferu konvenčních zbraní, případně prostřednictvím těchto opatření: prověření stran účastnících se vývozní transakce, vyžádání další dokumentace či dalších osvědčení a potvrzení, nepovolení vývozu či jiných náležitých kroků.
- (11) Agenda OSN pro udržitelný rozvoj 2030 potvrzuje, že boj proti nedovolenému obchodu s ručními palnými a lehkými zbraněmi je nezbytný pro dosažení mnoha cílů udržitelného rozvoje, včetně cílů týkajících se míru, spravedlnosti a silných orgánů, omezování chudoby, jakož i cílů v oblasti hospodářského růstu, zdraví, genderové rovnosti a bezpečných měst. Prostřednictvím cíle udržitelného rozvoje č. 16.4 uvedené agendy se tudíž všechny členské státy OSN zavázaly výrazně omezit toky nelegálních finančních prostředků a zbraní.
- (12) V agendě OSN pro odzbrojení nazvané „Zajištění naší společné budoucnosti“, předložené dne 24. května 2018, vyzval generální tajemník OSN k řešení problému nadměrného hromadění konvenčních zbraní a nedovoleného obchodu s nimi.
- (13) Neoprávněný opětovný vývoz je i nadále jednou z příčin odklonu ručních palných a lehkých zbraní a střeliva pro ně na nedovolený trh.
- (14) Z hlediska zavádění účinných kontrol koncových uživatelů a minimalizace rizika nežádoucího odklonu ručních palných a lehkých zbraní a střeliva pro ně jsou certifikáty konečného uživatele důležitým prvkem. Nenahrazují však předběžné úplné posouzení rizika, které se provádí individuálně při rozhodování o udělení, či neudělení vývozní licence,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Účelem tohoto rozhodnutí je pomoci zabránit odklonu ručních palných a lehkých zbraní a střeliva pro ně do rukou nežádoucích konečných uživatelů nebo za účelem nezamýšleného konečného užití tím, že budou v kontextu provádění společných pravidel Unie pro kontrolu vývozu vojenských technologií a vojenského materiálu dohodnuty společné prvky certifikátů konečného uživatele.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 428/2009 ze dne 5. května 2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití (Úř. věst. L 134, 29.5.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 258/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se provádí článek 10 protokolu Organizace spojených národů proti nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Umluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (protokol OSN o střelných zbraních), a stanoví vývozní povolení, opatření pro dovoz a tranzit střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/125 ze dne 16. ledna 2019 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání (Úř. věst. L 30, 31.1.2019, s. 1).

Článek 2

Toto rozhodnutí se vztahuje na trvalý vývoz ručních palných a lehkých zbraní a jejich součástí, příslušenství a střeliva, jak jsou stanoveny v příloze.

Článek 3

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „konečným uživatelem“ konečný příjemce a vlastník vyvezeného zboží známý v době žádosti o vývozní licenci, v souladu se smluvními podmínkami dané transakce;
- 2) „vývozem“ odeslání zboží z celního území Unie, včetně odeslání zboží, u něž se vyžaduje celní prohlášení, a odeslání zboží poté, co bylo uskladněno ve svobodném pásmu ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013⁽⁶⁾;
- 3) „vývozcem“ jakákoli fyzická či právnická osoba nebo partnerství, jež mají bydliště nebo jsou usazeny v Unii a jež podají nebo jejichž jménem je podána žádost o vývozní licenci, tedy osoba nebo partnerství, jež jsou v okamžiku přijetí žádosti smluvními stranami smlouvy uzavřené s příjemcem v příslušné třetí zemi a jež mají potřebné oprávnění rozhodnout o odeslání daného zboží z celního území Unie. Nebyla-li uzavřena žádná taková smlouva nebo nejedná-li smluvní strana svým jménem, rozumí se vývozcem osoba, subjekt nebo orgán, jež mají nezbytné oprávnění rozhodnout o odeslání zboží mimo celní území Unie. Má-li podle smlouvy, na které je vývoz založen, právo nakládat se zbožím osoba s bydlištěm mimo Unii nebo osoba, subjekt či orgán usazené mimo Unii, považuje se za vývozce smluvní strana, která má bydliště nebo je usazena na území Unie.

Článek 4

Pro účely povolení k vývozu zboží vydávaného členskými státy podle článku 2 se vyžaduje řádně zkontrolovaný certifikát konečného uživatele nebo příslušná dokumentace, které konečný uživatel před povolením vývozu podepsal.

Článek 5

1. Členské státy vyžadují, aby byly v certifikátu konečného uživatele podle článku 4 uvedeny tyto základní prvky identifikace:
 - a) údaje o vývozci (mj. jméno, adresa, obchodní název a případné registrační číslo společnosti);
 - b) údaje o konečném uživateli (mj. jméno, adresa, obchodní název a případné registrační číslo společnosti). V případě vývozu do rukou soukromé společnosti, která dále prodává zboží na místním trhu, se za konečného uživatele pro účely tohoto rozhodnutí považuje dotyčná společnost. To členskými státy nebrání, aby posuzovaly žádosti o licence týkající se vývozu do rukou prodejců odlišně od žádostí o licence týkajících se vývozu do rukou konečných uživatelů;
 - c) země konečného určení;
 - d) popis zboží včetně čísla smlouvy nebo čísla objednávky, jsou-li k dispozici;
 - e) případné množství nebo hodnota vyváženého zboží;
 - f) podpis, jméno a funkce konečného uživatele a – považuje-li daný členský stát za nezbytné – název příslušného vládního orgánu v zemi konečného určení;
 - g) případná certifikace vydaná příslušnými vládními orgány v souladu s vnitrostátními postupy (mj. datum, jméno, funkce a vlastnoruční podpis schvalujícího úředníka);
 - h) datum vydání certifikátu konečného uživatele;

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

- i) případné jedinečné identifikační číslo nebo číslo smlouvy vztahující se k certifikátu konečného uživatele;
- j) uvedení zamýšleného konečného použití zboží;
- k) ve vhodných případech údaje o příslušném zprostředkovateli (mj. jméno, adresa, obchodní název, a je-li k dispozici, registrační číslo společnosti).

2. Členské státy vyžadují, aby byly v certifikátu konečného uživatele podle článku 4 uvedeny tyto základní závazky ve vztahu ke zboží, jehož se certifikát týká, které konečný uživatel podpisem tohoto certifikátu přijímá:

- a) že zboží nebude použito pro účely jiné, než je uvedené užití, a
- b) že:
 - i) jakýkoli opětovný vývoz zboží mimo území dovážející země, jakož i převod držení zboží na jejím území se zakazují; nebo
 - ii) je omezen na seznam zemí vymezený v certifikátu konečného uživatele, nebo jakýkoli převod držení zboží na území dovážející země je omezen na seznam či kategorii subjektů, jež jsou vymezeny v certifikátu konečného uživatele; nebo
 - iii) mimo území dovážející země, jakož i převod držení zboží na jejím území, musí předem písemně schválit orgány vyvážejícího členského státu. Členský stát se může rozhodnout, že pravomoc udělit takový souhlas přeneše na příslušné orgány dovážející země.

Článek 6

Členské státy mohou požadovat, aby certifikát konečného uživatele podle článku 4 obsahoval tyto nepovinné prvky:

- a) závazek konečného uživatele, že ohlásí vyvážejícímu členskému státu případnou ztrátu nebo odcizení zboží, na něž se certifikát konečného uživatele vztahuje;
- b) závazek konečného uživatele, že, potvrdí doručení zboží, na něž se certifikát konečného uživatele vztahuje, včetně přesného množství;
- c) závazek konečného uživatele, že po dodávce umožní zástupcům vyvážejícího členského státu provést ověření vyvezeného zboží na místě, včetně podmínek pro ověřovací návštěvy;
- d) záruky konečného uživatele prokazující, že disponuje kapacitami potřebnými pro bezpečné a zabezpečené řízení zbraní a střílna včetně bezpečného a zabezpečeného řízení prostor, kde bude zboží skladováno;
- e) závazek konečného uživatele týkající se vyřazování nadbytečného vojenského vybavení, včetně:
 - i) závazku „kus za kus“, což je závazek zničit staré zboží nahrazené zbožím dovezeným, nebo
 - ii) závazku „po vyřazení zničit“, což je závazek zničit dovezené zboží po vyřazení z výzbroje.

Článek 7

Členské státy v souladu s vnitrostátními předpisy a postupy vedou záznamy o vydaných certifikátech konečného uživatele podle článku 4.

Článek 8

V případech, kdy to považují za nezbytné, členské státy ověřují pravost podpisu na certifikátu konečného uživatele a, je-li to relevantní, oprávnění podepsané osoby přijímat závazky jménem konečného uživatele. V případě pochybností o pravosti certifikátu konečného uživatele jej členské státy mohou ověřit jakýmkoli způsobem v souladu s vnitrostátními postupy. Nelze-li pravost certifikátu konečného uživatele ověřit, členský stát licenci nevydává.

Článek 9

Zjistí-li některý členský stát, že v případě určitého certifikátu koncového uživatele došlo k podvodu, padělání nebo porušení podmínek, sdělí takové informace ostatním členským státům za využití on-line systému Pracovní skupiny pro vývoz konvenčních zbraní (COARM), s přihlédnutím k příslušným vnitrostátním zájmům.

Článek 10

Členské státy sdílejí dostupné vzory svých certifikátů koncového uživatele s ostatními členskými státy prostřednictvím on-line systému COARM.

Článek 11

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 31. prosince 2021.

V Bruselu dne 15. ledna 2021.

Za Radu
předsedkyně
A.P. ZACARIAS

PŘÍLOHA

Toto rozhodnutí se vztahuje na následující kategorie vojenského vybavení, nakolik jsou zahrnuty v kategoriích ML1, ML2, ML3 a ML4 společného vojenského seznamu Evropské unie.

Tyto kategorie nepředjímají žádnou budoucí mezinárodně dohodnutou definici ručních palných a lehkých zbraní, mohou být dále vyjasněny a mohou být revidovány v důsledku jakékoli budoucí mezinárodně dohodnuté definice ručních palných a lehkých zbraní.

Kategorie vojenského vybavení, na něž se vztahuje toto rozhodnutí:

- a) ruční palné zbraně:
 - útočné pušky,
 - samonabíjecí pušky a karabiny speciálně určené pro vojenské použití,
 - revolvery a samonabíjecí pistole speciálně určené pro vojenské použití,
 - lehké kulometry,
 - samopaly, včetně automatických pistolí;
 - b) lehké zbraně:
 - těžké kulometry,
 - děla, houfnice a minomety ráže do 100 mm,
 - granátomety,
 - bezzákluzové pušky,
 - přenosné nebo pěchotní rakety odpalované z ramene a jiné protitankové systémy a systémy vzdušné obrany, které vystřelují projektily, včetně přenosných systémů protivzdušné obrany;
 - c) díly speciálně určené pro vybavení uvedené v písmenech a) a b);
 - d) příslušenství (například teleskopy s nočním viděním, tlumiče zvuku atd.) speciálně určené pro vybavení uvedené v písmenech a) a b);
 - e) střelivo určené k palbě vybavením uvedeným v písmenech a) a b).
-

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)

ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS